

F.C.I.-Standard č. 77/06.04.1998/GB

MALÝ KONTINENTÁLNÍ ŠPANĚL (EPAGNEUL NAIN CONTINENTAL)

ZEMĚ PŮVODU: Francie, Belgie

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 17.09.1990

VYUŽITÍ: společenský pes

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 9 společenská plemena
Sekce 9 malí kontinentální španělé
Bez zkoušky z výkonu

CELKOVÝ VZHLED: nádherný malý španěl, s normální, harmonickou stavbou těla, dlouhou srstí, středně dlouhou tlamou, která je ale kratší než lebka, živou povahou, elegantní, ale přitom robustní, s hrdým držením těla a s lehkým a elegantním pohybem. Délka jeho těla je o něco větší než výška.

HLAVA: v normálním poměru k tělu a proporčně lehčí a kratší než u velkých a středních španělů.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: ne příliš zaoblená, a to ani z profilu ani z předu, někdy slabě vykazující čelní vrásku.

Stop: prohlubeň dostatečně výrazná. U těžších psů je tato prohlubeň méně zřejmá, ale stále vyjádřená; u velmi malých psů je jasně vyznačená, aniž by vykazovala náhlý zlom.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: malý, černý a zaoblený, ale na špičce mírně zploštělý.

Tlama: kratší než lebka, jemná, zašpičatělá a nepříliš vklenutá po stranách; nesmí být vytočená vzhůru.

Nosní hřbet: rovný.

Pysky: silně pigmentované, tenké a dobře přiléhající.

Čelisti/Zuby: poměrně silné, normální dobře se uzavírající skus.

Jazyk: nesmí být viditelný; je považováno za vadu, jestliže je stále viditelný nebo není zatažen po dotyku prstem.

Oči: poměrně velké, dobře otevřené, tvaru velké mandle, nevystupující, posazené poměrně nízko, vnitřní koutek oka leží na styku lebky a tlamy. Oči jsou tmavé barvy a výrazné. Oční víčko je silně pigmentované.

Uši: poměrně jemné, ale pevné. Ať je ucho vztyčené nebo zavěšené, při prohmatání nesmí chrupavka končit ostrou špičkou. Uši jsou nasazené poměrně daleko vzadu na hlavě, dostatečně široce, takže odhalují mírně zaoblený tvar lebky.

Varieta se zavěšenýma ušima, nazývaná PHALENE:

V klidu je ucho nasazeno vysoko, podstatně výše než v úrovni očí, neseno zavěšeně, ale přitom je poměrně pohyblivé. Je ozdobeno vlnitou srstí, která může dosahovat poměrně velké délky, což propůjčuje psovi roztomilý vzhled.

Varieta se vztyčenýma ušima, nazývaná PAPILLON:

Ucho je nasazeno vysoko, ušní boltec dobře otevřený a natočený ke straně; vnitřní strana boltce tvoří s horizontálou úhel přibližně 45°. V žádném případě nesmí ucho směřovat

nahoru, čímž by bylo podobné špicovitému typu ucha, a to musí být v každém případě odmítáno. Vnitřek ušního boltce je pokryt jemnou srstí, také vlnitou. Nejdelší prameny srsti dosahují mírně za okraj ucha. Vnější boltce je naproti tomu pokryt dlouhou srstí vytvářející spadající prameny (závěs), dosahující hodně za okraje ucha. Křížení obou variet často přináší polovztyčené uši s klopenou špičkou; tato smíšená forma nesení ucha je závažnou vadou.

KRK: střední délky, v zátylku mírně klenutý.

TRUP:

Hřbetní linie: není ani příliš krátká, ani klenutá, ani pronesená, ale ani plochá.

Bedra: pevná a mírně klenutá.

Hrudník: prostorný, dostatečně hluboký. Obvod hrudníku měřený mezi posledními dvěma páry žeber musí být přibližně roven výšce v kohoutku. Žebra jsou dobře vyklenutá.

Břicho: mírně vtažené.

OCAS: nasazen poměrně vysoko, dosti dlouhý, prameny bohaté srsti vytvářejí prapor. V pohybu je ocas nesen zvednutý v úrovni hřbetu a v oblouku, špička ocasu se může dotýkat hřbetu, ale nikdy by ocas neměl být zcela stočený nebo ploše ležet na hřbetě.

KONČETINY: končetiny jsou rovné, pevné, jemné. Nesmějí budit dojem vysokonohého psa. Při pohledu zepředu i zezadu jsou končetiny rovnoběžné.

HRUDNÍ KONČETINY:

Plece: dobře vyvinuté, dobře spojené s trupem.

Nadloktí: stejné délky jako ramenní lopatka, normálně úhlené, dobře spojené s lopatkou, dobře přiléhající k tělu.

Nadprstí: při pohledu z profilu dobře patrné.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Hlezenní kloub: normálně úhlený.

TLAPKY: poměrně dlouhé, nazývané „zaječí tlapky“, spočívající stejnoměrně na polštářcích. Silné dráčky, nejlépe černé. Mohou být světlejší u hnědých a bílých psů (bílé dráčky u bílých psů nebo u psů s bílými nohama nejsou vadou, pokud je pes jinak dobře pigmentován). Prsty jsou silné, s tvrdými polštářky, dobře osrstěné v mezprstí jemnou srstí dosahující za špičku chodidla a vytvářející špičku.

CHŮZE/POHYB: hrdý, volný, lehký a elegantní.

OSRSTĚNÍ:

SRST: srst je bez podsady, bohatá, lesklá, vlnitá (ovšem nikoliv kudrnatá), s hedvábnými odlesky, při dotyku není příliš měkká. Chlupy jsou vsazeny naplocho, poměrně jemné, lehce zaoblené díky zvlnění. Vzhled srsti je podobný vzhledu srsti anglického toy španěla, ale výrazně se liší od srsti pekingského palácového psíka, zároveň se ani trochu nepodobá srsti špice. Na obličejí, na tlamě, na přední straně končetin a na spodní straně hlezna je srst krátká. Středně dlouhá srst je na trupu. Na krku je srst delší a vytváří límec a náprsenku, spadá ve vlnách po hrudníku, vytváří závěs na uších a na zadní straně hrudních končetin. Na zadní straně stehů vytváří jemná srst bohaté „kalhotky“. Mezi prsty mohou být malé chomáčky srsti, které mohou přesahovat prsty, pokud ovšem nedodávají tlapce těžkého vzhledu a naopak

ji vzhledově zjemňují a prodlužují. Někteří psi se skutečně dobrou kondicí srsti mají 7,5 cm dlouho srst na kohoutku a pramínky srsti až 15 cm dlouhé na ocasu.

BARVA: Na srsti může být jakákoliv barva na bílém základu. Na trupu a končetinách musí bílá barva převažovat. Na hlavě je bílá barva nejlépe v podobě méně či více širokého znaku. Bílé znaky jsou povolené na spodní části hlavy, ale převažující bílá barva na hlavě je vadou. V každém případě musí být pigmentovány pysky, oční víčka a především nosní houba.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: okolo 28 cm

Hmotnost: dvě kategorie

- 1) méně než 2,5 kg pro psy i feny.
- 2) 2,5 kg až 4,5 kg pro psy, 2,5 kg až 5 kg pro feny.

Minimální hmotnost je 1,5 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- plochá lebka, lebka jablkovitého tvaru a vypouklá jako u anglického toy španěla.
- stop příliš vyznačený nebo nedostatečně vyznačený.
- nosní houba nikoliv černá.
- tlama vyklenutá nebo vydutá.
- depigmentace pysků.
- podkus, a zvláště předkus.
- malé oko, příliš kulaté, vystupující, světlé oko; viditelné bělmo, když pes hledí přímo vpřed.
- depigmentace okrajů očních víček.
- vyklenutý nebo pronesený hřbet.
- stočení ocas, spočívající na hřbetě; spadající na stranu (pokud spadá na stranu kostra ocasu, nikoliv spadající dlouhé prameny srsti).
- nerovné (prohnuté) hrudní končetiny.
- uzlovité klouby nadprstí.
- slabé pánevní končetiny.
- pánevní končetiny, které při pohledu zezadu nemají vertikálu stehna - hlezna – tlapky.
- jednoduché nebo dvojitě paspárky na pánevních končetinách jsou nežádoucí a představují vadu na kráse. Doporučuje se jejich odstranění.
- vtočené nebo vytočené tlapky.
- dráčky nedotýkající se země.
- nedostatečné, příliš jemné nebo chomáčkované osrstění; chlupy vsazené rovně nebo rovné; vlnovitá srst; podsada, naznačující křížení se špicem.

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- růžová nebo růžově skvrnitá nosní houba.
- přehnaný prognathismus, předkus nebo podkus do té míry, že se řezáky už nedotýkají.
- paralyzovaný nebo stále viditelný jazyk.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.